

New York Times bestseleris nr. 1

YOU
are a
BADASS

KAIP NUŠTOTI
ABEJOTI SAVIMI IR
PASIMTI IŠ GYVENIMO
VISKĄ, KO NORI

JEN SINCERO

baltos lankos

JEN SINCERO

YOU
are a
BADASS

KAIP NUŠTŪTI
ABEJŪTI SAVIMI IR
PASIIMTI IŠ GYVENIMO
VISKĄ, KO NORI

Iš anglų kalbos vertė Karina Juodelytė-Moliboga

baltos lankos

Įžanga

Gali pradėti nuo nieko ir iš nieko, tuomet iš nieko prasidės kelias.

Pastorius Michaelas Bernardas Beckwithas, buvęs psichotropinių medžiagų gerbėjas, tapęs dvasinės gyvenosenos propaguotoju ir įkvepiančiu kietuoliu

Anksčiau maniau, kad tokios citatos – tik galybė nesąmonių. Nesupratau, ką jomis norima pasakyti. Tiesą sakant, man tai nelabai ir rūpėjo. Buvau pernelyg kieta. Kadangi žinojau tik kruopelę informacijos apie savigalbos ir dvasinį pasaulį, jis atrodė nedovantinas kičas – iš tolo atsidavė neviltimi, į krūtinę besimušančiu šventeiviškumu ir neprašytais nepageidaujamų nepažįstamųjų apsikabinimais. Nė nepasakosiu, su koku užsidegimu niurzgėdavau, jei tik kalba pasisukdavo apie Dievą.

Tačiau tuo pat metu savo gyvenime norėjau daug ką pakeisti. Jei tik būčiau sugebėjusi nustumti į šalį nusistatymą, kad „aš už jus geresnė“, man būtų išties pravertusi pagalba. Apskritai iš pažiūros man sekėsi visai neblogai: buvau išleidusi kelias knygas, turėjau daug šaunių draugų, artimą šeimą, butą, važiuojantį automobilį, maisto, dantis, drabužių, švaraus geriamojo vandens. Palyginti su didžiąja dalimi planetos gyventojų, mano gyvenimas buvo lengvas lyg cukraus vatos debesėlis. Bet, palyginti su tuo, ką maniau sugebanti... tarkime, nebuvau labai sužavėta savo pasiekimais.

Visada jaučiausi taip: „Na ir ką, negi TAI geriausia, ką sugebau? Tikrai? Uždirbsiu vos tiek, kad sumokėčiau mėnesio nuomą?“

Ir vėl? Praleisiu dar vienus metus susitikinėdama su gausybe pamišėlių, kad įsivelčiau į visus tuos neapibrėžtus keistus santykius ir prisivirčiau dar daugiau košės? Tikrai? Išties ketinu vėl gilintis į savo egzistencijos prasmę ir dar milijoną kartų sukti tą pačią dainelę klimpdama į nelaimingos savigraužos liūną?“

Gyvenau tarsi miegodama.

Jaučiausi tarsi kepunėdamasi drungname gyvenime, kur retkarčiais sublyksėdavo viena kita nuostabi akimirka. Skaudžiausia buvo tai, kad giliai širdyje ŽINOJAU, jog esu tikra žvaigždė: turiu galios suteikti, priimti ir mylėti, kaip moka tik patys geriausieji, galiu vienu šuoliu peršokti aukščiausius pastatus ir sukurti, ką tik sugalvoju, ir... „Kas čia? Gavau baudą už stovėjimą neleistinoje vietoje? Baikit juokus. Parodykit. Negaliu sumokėti, čia jau trečia ši mėnesį! Tučtuojau su jais pasikalbėsiu“... ir strykt pastrykt vėl nušokuodavau įsisukusi į nereikšmingus kasdienybės reikaliukus, o po kelių savaitių tarsi atsiбудusi svarstydavau, kur pradingo savaitės ir kaip gali būti, kad aš vis dar įstrigusi savo nuskurusiame bute pati viena kas vakarą kemšu suktinukus po dolerį.

Jei skaitai šiuos žodžius, spėju, kad bent kai kurios tavo gyvenimo sritys irgi auksu nežiba. Gal gyveni su sielos draugu ar džiugiai dalini savo dovanas pasauliui, bet neturi nė cento, o tavo šuniui tenka pačiam prasimanyti ėdesio. Gal finansiškai tau puikiai sekasi ir giliai širdyje jauti didesnę prasmę, tačiau negali prisiminti, kada paskutinįkart iš juoko pridarei balutę. O gal tau viskas vienodai nesiseka ir visą laisvą laiką praleidi ašarodama. Arba gerdama. Arba pykdama ant stovėjimo aikštelių automatų, kurie preciziškai matuoja laiką, neturi humoro jausmo ir, tavo galva, yra iš dalies atsakingi už tavo asmeninę finansinę krizę. Galbūt turi viską, ko galėtum norėti, bet dėl nepaaiškinamų priežasčių vis tiek nesijauti visavertė.

Tai nebūtinai reiškia, kad tau reikia uždirbti milijonus, padėti išspręsti pasaulio problemas ar turėti savo televizijos laidą – nebent to norisi. Tavo pašaukimas gali būti tiesiog rūpintis šeima ar užauginti tobulą tulpę.

Visavertiškumo pojūtis galimas tik labai aiškiai žinant, dėl ko jautiesi laiminga ir gyva. Turi siekti tai paversti tikrove, o ne apsimetinėti, kad tai – misija neįmanoma, kad nenusipelnei gyventi geriau, kad esi godi bukalgalvė egomaniakė, norinti daugiau, nei jau turi, ar kad klausai tėčio arba tetos Merės nurodymų, kaip elgtis.

Svarbiausia turėti drąsos ir pasirodyti kaip ryškiausia, laimingiausia ir kiečiausia savo pačios versija, kad ir ką tau tai reikštų.

Gera žinia – tam tereikia vieno paprasto pokyčio.

Užuot **norėjusi** pakeisti gyvenimą, turi **nuspręsti** jį pakeisti.

.....

Norėti galima sėdint ant sofos su bongu rankoje ir kelionių žurnalų ant kelių.

Nuspręsti reiškia visiškai įsitraukti, daryti viską, ko prireiks, ir siekti svajonės su tokiu užsidegimu tarsi būtum poros neturinti šokėja likus savaitei iki išleistuvių.

.....

Tikriausiai teks imtis dalykų, kurių nė neįsivaizdavai. Jei draugai tave pamatytų ar išgirstų, kam leidi pinigus, negalėtum iš gėdos pažvelgti jiems į akis. O gal jie sunerimtų. Arba nebedraugautų, nes dabar tu – pasikeitusi keistuolė. Turėsi patikėti nematomais dalykais ir tuo, kas visiškai neįmanoma. Turėsi nugalėti baimes,

klysti, stotis ir vėl klysti, įprasti elgtis taip, kaip tau nepatogu. Turėsi pamiršti senus, ribojančius įsitikinimus ir tvirtai laikytis sprendimo kurti trokštamą gyvenimą, tarsi nuo to priklausytų tavo gyvybė.

Žinai, kodėl? Nes tavo gyvybė iš tiesų nuo to priklauso.

Nors iššūkis atrodo rimtas, patikėk, bus tikrai lengviau, nei atsibusti vidury nakties jaučiantis taip, lyg kažkas būtų pasistatęs automobilį tiesiai tau ant krūtinės. Lengviau nei tuomet, kai visu svoriu užgriūva suvokimas, kad gyvenimas lekia pro šalį, o dar nepradėjai gyventi taip, kad gyvenimas atrodytų prasmingas.

Tikriausiai girdėjai pasakojimų apie žmones, kurie susiprato tik tada, kai gyvenimas jiems smogė visu smarkumu – jie apčiuopė guzelį, jiems atjungė elektrą ar jie vos nepasimylėjo su nepažįstamuoju, kad gautų narkotikų, – ir staiga jie tarsi pabudo iš kieto miego pasikeitę. Tačiau, kad pradėtum kapanotis iš duobės, nereikia laukti, kol atsitrenksi į dugną. Tereikia priimti sprendimą. Gali jį priimti dabar pat.

Poetė Anaïs Nin puikiai parašė: „Ir atėjo diena, kai rizika likti susispaudus pumpure buvo skausmingesnė nei rizika pražysti.“ Taip nutiko ir man. Manau, taip nutinka daugeliui. Mano kelionė buvo (ir vis dar yra) procesas, kuris prasidėjo mano *sprendimu* imtis rimtų pokyčių, nesvarbu, ką turėčiau dėl to padaryti. Niekas, ką jau buvau išbandžiusi, nepadėjo: nuolatinės kalbos su tokiais pačiais palaužtais draugais ir terapeute, darbas iki nukritimo, bokalas alaus bare tikintis, kad viskas praeis savaime... Atsidūriau tokioje situacijoje, kad būčiau išbandžiusi viską, kas tik padėtų. Viešpatie su viešpačiukais, o juk Visata man siuntė nemažai išbandymų, kad patikrintų, ar mano pasiryžimas keistis – rimtas.

Lankiausi motyvacinuose seminaruose, kuriuose buvau priversta nešioti kortelę su vardu ir duoti penkis šalia manęs

stovinčiam žmogui šaukdama „Tu nuostabus, aš irgi!“ Trankiau pagalvę beisbolo lazda ir rėkiau, lyg degčiau gyva liepsna. Bendravau su dvasiniu vadovu, dalyvavau grupinėje ceremonijoje, kurios metu ištekėjau pati už savęs, rašiau laišką savo gimdai, skaičiau visas įmanomas savivalbos knygas ir asmeniniams konsultantams išleidau kraują stingdančias sumas pinigų, kurių niekada neturėjau.

Galima sakyti, pasiaukojau dėl kitų.

Jei tik pradėjai savo kelionę į savivalbos pasaulį, tikiuosi, ši knyga paprastai nušvies pagrindines sąvokas, kurios visiškai pakeitė mano gyvenimą. Kad pradėtum keistis, bet kad netektų bėgti klykiant nesavu balsu. Jei jau esi truputį artimiau susipažinusi su savivalbos pasauliu, tikiuosi, ši knyga pasakys kažką naujai. Gal pajusi įsijungiant jungiklį ir galėsi imtis didelių pokyčių, pamatyti apčiuopiamų rezultatų ir kada nors atsibusi apsiašarojusi iš džiaugsmo, negalėdama patikėti, kad tai tavo gyvenimas.

Jei man pavyks išgelbėti bent vieną žmogų nuo pasimatymo su savo vidiniu vaiku, mano darbas atliktas.

Kai pradėjau keistis, mano pagrindinis tikslas buvo užsidirbti. Neįsivaizdavau, kaip nuolat gauti pinigų, ir buvau labai nustebusi, kai pagaliau prisipažinau, kad išvis jų trokštu. Buvau rašytoja ir muzikantė. Maniau, kad tai bus labai kilnu (labai ačiū) ir pakaks susitelkti į savo meną, o pinigai ateis savaime. TIKRAI puikiai pavyko! Mačiau daugybę užsidirbti norinčių žmonių, besielgiančių labai bjauriai ir skaudinančiai. O kur dar žmonės, dirbantys mirtinai nuobodžius darbus, baisesnius už tūkstančius žaizdų. Nenorėjau su tuo turėti nieko bendra. Nepamirškime galybės kitų žalojančių įsitikinimų apie purviną dolerį – net keista, kad man neteko valgyti iš konteinerio.

Pagaliau suvokiau, kad norėdama, kad man pavyktų, turiau ne tik galvoti, kaip užsidirbti, bet ir apskritai nugalėti pinigų

baimę ir neapykantą. Tada mano namus užplūdo savivalbos knygos, o kortelė su vardu atrado nuolatinę vietą virš kairiosios krūties ir virto privalomuoju pažeminimu. Galiausiai mano kredito kortelė paniro į neįtikėtinas skolas, nes išdrebinau daugiau pinigų, nei kainavo visi mano kada nors turėti aplūžę automobiliai kartu sudėjus, ir nusisamdžiau pirmąjį mentorių. Per pirmą pusmetį patrigubinau savo įplaukas pradėjusi internetinį verslą – rašytojų konsultacijas. Dabar jis taip išsiplėtė, kad turiu pinigų ir prabangą laisvai keliauti po pasaulį, kol rašau, kalbu, groju ir mokau žmones įvairiose gyvenimo srityse, vartodama daugybę sąvokų, kurias išgirdusi anksčiau vartydavau akis, bet dabar visiškai jomis pasitikiu.

Norėdama tau padėti pasiekti tikslą, paprašysiu šios knygos puslapiuose išklausti gana neįprastų ir netradicinių idėjų. Skatinu pažvelgti į viską atvirai. Ne, tiesą sakant, noriu garsiai šaukti: BŪK ATVIRA, KITAIP TAU ŠAKĖS. Rimtai. Tai labai svarbu. Į dabartinę padėtį patekai darydama tai, ką darai. Jei nesi labai sužavėta savo dabartiniu gyvenimu, akivaizdu – reikia ką nors keisti.

.....

Jei nori gyventi kitokį gyvenimą nei iki šiol, turi daryti tai, ko niekada nedarei.

.....

Kad ir kokia nevykėlė dabar įsivaizduoji esanti, tai, kad esi raštinga, turi prabangą skaityti šią knygą ir pinigų ją nusipirkti, jau reiškia, kad tau sekasi daug geriau nei daugeliui kitų.

Dėl to nereikia jausti kaltės, skūstis ar jaustis geresnei. Tačiau tai reikia vertinti. Jei nuspręstum imtis pokyčių iš peties, žinok, kad tavo pozicija ypač palanki įmušti pergalingą įvartį ir pasidalinti savo nuostabumu su pasauliu. Nes tai ir yra svarbiausia.

Mums reikia protingų žmonių didelėmis širdimis ir kūrybingais protais, kad sutelkę visą reikalingą turtą, išteklius ir paramą padėtume jiems keisti pasaulį.

Reikia, kad žmonės jaustųsi laimingi, visaverčiai ir mylimi, kad neskaudintų savęs ir kitų, planetos ir mūsų draugų gyvūnų.

Turime būti apsupti žmonių, kurie spinduliuoja meilę sau ir gausą, kad ateities kartoms neprogramuotume niekingų įsitikinimų: pinigai blogi, aš nepakankamai gera ar negaliu gyventi kaip noriu.

Reikia, kad kiekiausi žmonės nevargtų ir gyventų plačiai, vedini tikslų, kad galėtų įkvėpti kitus, kurie irgi nori pakilti.

Pirmiausia paprašysiu patikėti, kad gyvename pasaulyje, kuriame galimybės – neribotos. Man nerūpi, net jei turi nepaneigiamų įrodymų, kad negali liautis kimšusi maisto, kad žmonės iš prigimties blogi, o tu nesugebėtum išlaikyti greta savęs vyro, net jei būtum prirakinta prie jo kojos. Patikėk, viskas yra įmanoma.

Pažiūrėk, kas nutiks. Ką gi tu prarasi? Jei perskaitysi šią knygą ir nuspręsi, kad čia tik galybė nesąmonių, visada galėsi grįžti prie savo nevykusio gyvenimo. Bet gal, jei nustumsi nusistatymus į šoną, pasiraitysi rankoves, pasiryši rizikuoti ir imsiesi keistis, vieną dieną atsibusi ir suprasi, kad gyveni gyvenimą, kurio anksčiau pavydėdavai.

8 skyrius

Ką čia veiki?

Didžiausias klausimas – ar sugebėsi iš širdies ištarti „Taip“ savo nuotykiui.

Josephas Campbellas, amerikiečių mitologas,
rašytojas, kurio knygos ir idėjos padarė įtaką
„Star Wars“ sukūrimui

Unikalaus tikslo suvokimas gali lemti esminį skirtumą – ar tavo gyvenimas bus laimingas ir įprasmingas, galėsi rinktis ir patirsi gausą, ar dėl savo neapsisprendimo ir pasenusių pasiteisinimų įvarysi save į ribojantį gyvulių gardą.

Žinoma, dovaną reikia dovanoti, todėl labai svarbu, kai nesuvokiame, kokia yra mūsų dovana, arba kai žinome, bet nedirštame jos dovanoti. Turime tobulą dovaną, kuria galėtume pasidalyti su pasauliu, kurią tereikia atidaryti, bet tiesiog sėdime tvirtai susipakavę į dėžę, sendami ir rinkdami dulkes. Koks švaistymas! Kokia agonija!

Tačiau neprilygstamas džiaugsmas padovanoti kažkam tobulą dovaną. Visi žinome, koks jausmas trypčioti nuo kojos ant kojos, gražyti rankas, beveik apsišlapinti iš nekantrumo ir maldauti išpakuoti dovaną. NAGI, IŠPAKUOK! „Jėzau, šventas Dieve... duokš, padėsiu!“ Dovanojimo galia tokia stipri, kad jaudulys ir gera savijauta dažnai daug didesnė dovanotojui nei dovanos gavėjui.

Štai kodėl, kai atrandi savo pašaukimą ir gyvenimą susikuri
taip, kad galėtum nuolat dovanoti savo dovanas pasauliui, jautie-
si tikra roko žvaigždė.

.....

Kai dalijamės tuo, ką čia atsinešėme duoti, esa-
me pačiame aukščiausiam, galingiausiam savo
taške.

.....

Tačiau daugelis keliauja per gyvenimus dovanų kitiems įteikda-
mi žvakę. Jie nepasirodo vakarėlyje tuščiomis, bet padovanoja
pasauliui bejausmę dovaną, o mainais gauna šiltą apkabinimą
ir pasakymą: „O, nereikėjo dovanoti“. Jie nepersistengia. Pavyz-
džiui, jie įsidarbina į nekenčiamą ar nuobodų darbą, bet lyg ir
nieko. Darbas suteikia jiems gyvenimą, išpildantį pagrindinius
poreikius, jei tik jie per daug nenorės. Jie patiria smagių dalykų,
bet ne tiek daug, kiek norėtų, nes neturi pinigų. Arba laiko. Arba
netiki, kad to nusipelno. Retkarčiais jie patiria mažų pergalių,
įvykdo pardavimų tikslus, laimi šešių dienų kruizą į Bahamus ar
sukaria pakankamai mylių, kad nuskristų pas tetą ir pamatyti
„Olympics“ stadioną, o gal prisėda ir parašo dainą, kurios galbūt
niekada neįrašys ar nepadainuos. Bet jie niekada išties nepasine-
ria ir nekuria gyvenimo, kuris juos uždegtų. Jų gyvenimas tarsi
paniręs į Didįjį snūdą.

Kiekvienas žmogus gimsta atsinešdamas unikalių ir vertingų
dovanų, kuriomis gali pasidalyti su pasauliu. Kai tik suprantame,
kokios jos, ir nusprendžiame gyvenimą paskirti tam, kad jas pa-
naudotume, tada ir tik tada prasideda vakarėlis. Tikslingas gy-
venimas įmanomas *visiems*. Tad jei tau sunku, jei susitaikai su
dabartimi ar visiškai nebežinai, ką turėtum daryti gyvenime,

žinok – atsakymas jau yra. Jis egzistuoja kaip ir tavo gyvenimas, kurio negali sulaukti. Tiesiog pirma turi įgyti aiškumo.

Yra daugybė knygų apie tai, kaip atrasti savo pašaukimą (geriausiomis jų pasidalysiu skyriuje „Knygų sąrašas“ knygos gale ir savo interneto svetainėje), tačiau štai keli mano mėgstamiausi patarimai. Nepamiršk, kad nėra vieno tinkamiausio būdo. Kiekvieno kelionė unikali, bet visi stengiamės patekti ten pat – į vietą, kur jaučiamės laimingiausi, gyviausi ir tikriausi.

Net jei radei tobulą darbą, skaityk toliau, nes šie patarimai padės visose gyvenimo srityse. Kaip išsiaiškinti, kas esi ir koks tavo pašaukimas:

1. Būk ateivė

Įsivaizduok, kad esi ateivė ir sklendi kosmose, kai tave staiga nuleidžia į Žemę ir atsirandi savo kūne. Būnant ateiviu gyvenime tau viskas nauja. Apsižvalgai ir ką matai? Kas šiam žmogui, kuriame apsigyvenai, nuostabiai pavyksta? Kas jam smagiausia? Kokių ryšių jis turi? Kokių išteklių ir galimybių?

Ką darysi su šiuo nuostabiu gyvenimu, į kurį patekai būdama ateivė, kuriai viskas nauja ir įdomu, niekuo nerizikuoji ir nesinešioji praeities? Kaip pasinaudosi šiuo nuostabiu kūnu ir egzistencija, kad dabar pat sukurtum kažką nuostabiai puikaus?

Šis pratimas labai padeda pažvelgti į gyvenimą iš naujos perspektyvos, pasitraukti nuo nuobodžių senų pasiteisinimų ir nevykusių įpročių. Jis gali smarkiai praversti, jei nori suprasti visas įspūdingas galimybes ir išteklius, kurie pasiekiami ranka, bet kurių nematai, nes laikai juos įprastais. Kartais paprasčiausiai pažvelgusi į viską naujomis akimis pamatai, kaip tau pasisekė. Pabūk ateivė parą ir pažiūrėk, ką pavyks sugalvoti.

2. Ženk pirmą teisingą žingsnį

Užuot švaisčiusi valandas, dienas ir metus bandydama sugalvoti kitą tobulą žingsnį, tiesiog ŽENK jį. Kiek laiko iššvaistome mintyse perkratydami idėjas, įsivaizduodami visus „o jeigu“, sugalvodami puikiausių priežasčių, kodėl reikėtų kažką daryti, o pasikui – tokių pat puikių priežasčių, kodėl nevertėtų kažko imtis, krapštydami nagus, versdami draugus ir šeimą atidžiai žiūrėti į skambinančiojo numerį, kad galėtų neatsiliepti į vėl tokį pat skambutį, kuriame kalbėsime apie tą patį. Išlįsk iš minčių ir imkis veiksmo. Neturi tiksliai žinoti, kur jis tave nuves. Turi tiesiog padaryti vieną žingsnį, kuris tau atrodo teisingas, ir tęsti toliau, jei tik jautiesi gerai. Vėliau pažiūrėsi, kur tai nuves.

.....

Daugelis atsakymų atsiranda veikiant, o ne mąstant.

.....

Kai atradau mokytojos pašaukimą, ironiška, bet kaip tik buvau apsėsta noro išsiaiškinti, koks gi, po galais, mano tikslas. Nors visad žinojau, kad dalis jo – rašyti, taip pat žinojau, kad man nelemta praleisti gyvenimo užsirakinus vienai tyliame kambaryje ir įnirtingai grumtis su žodžiais, siekiant juos priversti pasiduoti. Norėjau kažko, kas: a) būtų susiję su kitais žmonėmis, b) kaip nors tiesiogiai padėtų žmonėms, c) būtų labai smagu, d) priverstų mane nusiprausti, apsirengti ir išeiti iš namų. Tiek ir nežinojau. Ir dar turėjau nenumaldomą norą sužinoti, kokia tai galėtų būti veikla. Kai draugė man pasakė, kad turėčiau užsukti į ką tik įsikūrusią moterų verslininkių idėjų grupę, nusprendžiau nueiti.

Visos turėjome atsinešti projektą, su kuriuo norėtume dirbti, bet aš nieko neturėjau, tiesiog vyčiau, kad pasisemsiu minčių iš kitų, atsinešusių idėjų. Sėdėdama ten keturias savaites ir stebėdama, kaip moterų pilnas kambarys bando suvokti, ką jos mėgsta veikti, ir kaip tas nuostabias mintis paversti verslu ar išauginti jau turimą verslą, vis dar neturėjau savo projekto. Bet žinojau, ką noriu veikti. Nuėjau ir paklausiau organizatorės, ar jiems nereikia pagalbos. Jos reikėjo. Ji mane pasamdė ir aš pradėjau vesti grupių užsiėmimus, o po kelerių metų pradėjau organizuoti savo pačios mokymo kursus. Tai vėliau man padėjo dirbti su klientais visame pasaulyje ir atvedė prie virtuvės stalo, kur dabar sėdžiu ir rašau šią knygą.

Nesvarbu, kad šią akimirką nenumanai, ką nori veikti. Atkreipk dėmesį į pasiūlymus ir galimybes, kurios staiga atsiranda. Stebėk, kaip jautiesi – ar kažkas, nesvarbu, dėl kokios priežasties, atrodo daug žadančiai? Ką vis kartojai sau, kad norėtum veikti? Ar kas nors užsiminė apie kursus, mokytoją ar knygą, kuriuos vis prisimeni? Ženk pirmą žingsnį ta kryptimi, kuri atrodo teisinga, ir pažiūrėk, kur ji tave nuves. Veik DABAR.

3. Stenkis, kiek įmanoma, kad ir ką veiktum

Didelė tikimybė, kad žengusi pirmą žingsnį iškart neatsidursi svajonių gyvenime. Gali atsidurti ant aukštesnio laiptelio. Tai gali būti nuostabus laiptelis, bet patirtis gali būti ir ne tokia maloni. Nesvarbu, kur atsidursi po pirmojo žingsnio, jei nori judėti toliau, įvertink, kur esi, nesijausk kalta, nepatenkinta ar nekantri.

Viskas, ką patiri kelionėje, prisideda prie galutinio tikslo.

Sakykim, nusprendei, kad sieksi savo svajonės tapti roko žvaigžde. Imiesi padavėjos darbo, kad turėtum laiko keliauti, groti koncertuose ir būti įrašų studijoje. Akivaizdu, kad tavo pašaukimas – groti, o ne rūpintis, kad koks nors klientas nepatenkintas, nes jo svogūnų sriuba neva per šalta. Bet svarbu, kad tau rūpėtų ir tai. Gerai nusiteikusi ir būdama dėkinga tam, kas tau padeda gyventi svajonių gyvenimą, jausi, kad gyvenimas malonesnis, gausi geresnius arbatpinigius ir dar padidinsi savo vibracijų dažnį, pritrauksi žmonių ir galimybių, kurios tave naves norima kryptimi.

Čia praverčia sugebėjimas džiaugtis akimirka. Žinoma, gal ir nesi ant scenos stebint tūkstančiams ir nedarai špagato ore, bet prisimink, kad tu to sieki, drąsiai žengi savo svajonės link, tave supa neapsakomi stebuklai ir galimybės. Atsilošk, atsipalaiduok ir būk dėkinga, kad gyveni tikslingai, kad spinduliuoji aukštų dažnių vibracijas ir kad viskas, ko tau reikia, artėja prie tavęs.

4. Neišradinėk rato

Apsižvalgyk ir pažiūrėk, ką veikia kiti žmonės. Kieno gyvenimo smarkiai pavydi? Ką tokio veikia kiti žmonės, ką norėtum veikti ir tu? Kas, tavo manymu, yra šauniasias žmogus pasaulyje? Neturi sugalvoti idealaus gyvenimo iš nieko. Tiesiog turi suprasti, kas tau leidžia pajauti gyvastį. Tad, jei kažkieno kito veiksmai sužadina susidomėjimą, atkreipk dėmesį. Gali būti, kad tavo pašaukimas turi ką nors bendra su jų veikla.

Sukonkretink, kas jų gyvenimuose tau patinka. Ar tai dažnos kelionės? Aiški rutina? O gal tai, kad jie gyvena be rutinos?

Ar jie dirba vieni? O gal dirba nuogi? Visą dieną praleidžia lauke? Dirba rankomis? Akimis? Ausimis? Su gyvūnais? Su partneriu? Kuo konkretesnė būsi, tuo lengviau susikursi savo norų paveikslą.

Skaityk tave dominančius žurnalus, kalbėkis su kaip įmanoma daugiau žmonių, būk vietose, kuriose žmonių pomėgiai ir interesai panašūs į taviškius. Atsiskleisk – niekada negali žinoti, ką išmoksi ar kada žengsi kitą žingsnį, ką sutiksi ir atrasi naujų galimybių.

5. Neįsisuk į žaibo trenksmo spąstus

Tikriausiai vienas labiausiai paralyžiuojančių klaidingų suvokimų yra tas, kad visi turėtume turėti vienintelį tikrą pašaukimą ir jis pasireiškia staiga lyg trenkęs žaibu ir nušviečia sielą. Nors išties yra žmonių, kurie visada žinojo, ką tiksliai nori veikti, gerokai daugiau yra tokių, kurie didžiąją dalį ar net visą gyvenimą praleidžiame dairydami, ieškodami tikrojo savęs po akmenimis ir už medžių. Atsipalaiduok, jei neturi to vienintelio, didelio ir tobulo dalyko, kurio atėjai nuveikti šioje planetoje (beje, tas pats galioja ir tam vieninteliam, dideliame, tobulam sielos draugui). Jauskis gerai žinodama, kad tikriausiai per gyvenimą įgyvendinsi kelis pašaukimus (ir, tikriausiai, santykius). Geriau pagalvojus, bręstant vis tiek geriau keistis. Kai prisimenu, kokia buvau dvidešimties, ir palyginu su dabartine savimi, negaliu įsivaizduoti nieko nepatrauklesnio, nei siekti dalykų, kurie mane jaudino tuomet.

Kiekvieną akimirką vadovaukis tuo, kas tave džiugina tą akimirką, ir tai tave nuves pačiu puikiausiu gyvenimo keliu.